

1999. gada marts
Nr. 52

Tēvzemīte

Stopiņu
pagasta apkārtraksts

BEZMAKSAS

APSVEICAM!

Sieviešu handbola komandu **SK Ulbroka** ar Baltijas kausa izcīņas trešā posma sacensībās iegūto 1.vietu! Labus panākumus turpmākajā darbā galvenajam trenerim Jānim Valeiko!

ES SAPNI PAR DZIMTENI PAGALVĪ LIKŠU...

Marts latviešu tautai ir kontrastu un smagu pārdzīvojumu laiks. Martā, kad mostas daba pēc smagās ziemas, daudz svarīgu un neaizmirstamu vēstures notikumu, kurus nekad nevarēs un nedrīkst izdzēst no mūsu likteņlappusēm.

16.marts ir latviešu leģiona dibināšanas atceres diena, diena, kad divas latviešu divīzijas izcīnīja pirmo lielo uzvaru pār Sarkanarmiju.

Šodien ir daudz diskusiju, kāpēc latvieši cīnījās vācu armijas rindās. Jā, daudzi tika mobilizēti, bet bija arī daudz brīvprātīgo, kuri, redzēdami 1940.un 1941.gada šausmas, kad gāja bojā vai tika izsūtīti viņu ģimenes locekļi, radi, draugi, domāja, ka tajā brīdī cīnīties vācu armijas rindās ir vienīgā iespēja cīnīties pret sarkano teroru un lielnieku varas atgriešanos Latvijā. Turklāt nenoliedzams ir fakts, ka šiem kareivjiem, kas cīnījās par Latvijas brīvību, pret sarkano teroru, īsti nebija pieņemams arī vācu gars. Par to liecina tautas vēsturiskā atmiņa, kareivju uzvedība, dziesmas.

Daudz leģendāru karotāju ir tepat līdzās, piemēram, kādreiz kaimiņos esošā Laumaņa rota, par kuru vēl tagad stāsta leģendas, par rotas nepadošanos pie Ventspils un Kolkas, lai daudz latvieši varētu aizbēgt no padomju terora uz Zviedriju. Pēdējā pusgadsimtā tik daudz kas noklusēts, samelots, pagriezts okupācijas varai vēlamā gaismā. Arī šos cīnītājus 45 gadus "godāja" par bandītiem un fašistiem. Nožēlojami, ka šos epitetus vērstus arī pret visu latviešu tautu dzirdam vēl šodien.

Taču par spīti visiem un visam nu jau desmit gadus šie sirmie vīri noliek ziedus pie Brīvības pieminekļa, lai godinātu savus biedrus. Pēc Dievkalpojuma šie vīri ar sirmām galvām mierīgi iet stingrā solī (cik nu veselība atļauj), iet un atgādina mums visiem mūsu latviešu tautas vēstures skaudrākās lappuses. Viņus neaizskar pat nievājošās replikas un apvainojumi, kurus "met sejā" kāds no veciem staļiniešiem vai KGB uzticamiem biedriem.

Tāpēc jo sāpīgāka un nožēlojamāka ir mūsu valdības un Saeimas divkosīgā un noraidošā

K.Skalbe

attieksme pret 16.martu, šo latviešu tautas karavīru atceres dienu. Šodien jau daudzi nožēlo, ka šī diena kļuvusi par oficiālu valsts atceres dienu. Gaisā jau virmo domas par šīs "fašistu" piemiņas dienas atcelšanu. Tomēr sirmie vīri ir šo dienu pelnījuši, jo pārāk ilgi viņi uzskatīti par bandītiem un "dzimtenes" nodevējiem. Un viņi ies šajā dienā un noliks ziedus, ies arī sirmgalvju dēli, mazdēli un tā būs mūžam, grib to mūsu valdība vai negrib. Mūsu pienākums ir pasargāt šos vīrus no nievājošām uzrunām. Šogad arī 25.marts ir īpaša diena Latvijā, jo aprit 50 gadi kopš latviešu un Latvijas pilsoņu izsūtīšanu uz attāliem PSRS rajoniem.

Šis notikums vēl vairāk liek novērtēt un izprast atjaunotās Latvijas valsts neatkarības patieso vērtību.

Nolieksim galvas visu nevainīgo komunistiskā terora mocekļu priekšā, visu, kuru kauļi balo tālajos Sibīrijas plašumos un kuri nekad nevarēs atgriezties Dzimtenē. Ar cienību izturēsimies pret visiem dzīvajiem varoņiem un mocekļiem.

Stopiņu pagasta Padomes priekšsēdētājs I.Lūsis

1949. GADA 25.MARTS - LATVIEŠU TAUTAS SĒRU DIENA.

"Apsmietie Dievnami klusē... Dievs, kādēļ Tu ļauj,
Čekistu netīrās rokas Tavus bērnus lai kauj?!

Dzimtene mums tik viena.

Kādēļ to svešiem ļauj tvert?

Biķerī rūgtāko tautai atkal un atkal liec dzert...

Kāšu krusti plīvoja pāri, sirpis un āmurs nu plīv-

Aizden, Kungs, murgus šos!

Dari, lai latvietis ir brīvs! "

Šis ir Marijas Rancānes dzejolis, kuru viņa rakstījusi 16 gadu vecumā, 1949.gadā.

1949. gada 25. marts bija šausmu diena latviešu tautai. Šinī dienā pēc oficiāliem padomju ziņu avotiem uz Sibīriju deportēja 43000 Latvijas iedzīvotāju, bet vēsturnieks E.Andersons min, ka kopā ar apcietinātiem "bandītu" atbalstītājiem-70000 iedzīvotāju.

Laikā no 1944. līdz 1950.gadam (pēc Māras Vidneres, Latvijas Universitāte, 1997.g. datiem) bija nošauti, apcietināti, notiesāti un deportēti 335000 Latvijas iedzīvotāji, tas ir 20% no 1945.gada iedzīvotāju kopskaita.

Ieskatisimies, ko liecina oficiālie dokumenti:

1949.gada 12.martā PSRS ģenerālpulkvedis S.Kruglovs izdeva savu slaveno pavēli Nr.00255, kurā norādīja: "Nosūtīt specnometinājumā uz Krasnojarskas apgabalu 4000 ģimeņu, uz Novosibirskas apgabalu 3000 ģimeņu, uz Tomskas

apgabalu 7000 ģimeņu, uz Omskas apgabalu 6000 ģimeņu, uz Irkutskas apgabalu 6967 ģimeņu, uz Mari APSR 2500 ģimeņu." Vēlāk Mari APSR vietā nosūtīja uz Amuras apgabalu.

Savukārt 1949.gada 17.martā LPSR Ministru Padome pieņēma lēmumu Nr.282-s "Par kulaku ģimeņu izsūtīšanu ārpus Latvijas PSR." Tajā norādīts: "Saskaņā ar PSRS Ministru Padomes 1949.gada 29.janvāra lēmumu Nr. 390-138 LPSR Ministru Padome nolemj:

1. Izsūtīt ārpus Latvijas PSR uz attālām Padomju Savienības vietām 10000 kulaku ģimeņu.
2. Turpinājums 2.lpp

ŠAJĀ NUMURĀ.

- ✓ 25.marts-latviešu tautas sēru diena _____ 2.lpp.
- ✓ Mana māras diena ... _____ 3.lpp.
- ✓ Rakstīts man pūra vāks... _____ 3.lpp
- ✓ Viena diena – 2.marts. _____ 3.lpp
- ✓ Pārsteigums. _____ 3.lpp
- ✓ Ziņo 910901 _____ 4.lpp
- ✓ Informācija _____ 4.lpp

Turpinājums no 1.lpp

3. Apstiprināt aprīņu darbaļaužu deputātu padomju izpildkomiteju iesniegtos izsūtīšanai paradzēto kulaku ģimeņu sarakstus.
4. Kulaku ģimeņu izsūtīšanu uzdot LPSR Valsts drošības ministrijai.

LPSR Ministru Padomes priekšsēdētājs V.Lācis

LPSR Ministru Padomes lietu pārvaldnieks J.Bastins."

Šis izvešanas plāns tika stipri pārsniegts. Pēc PSRS Iekšlietu ministrijas konvoja karaspēka priekšnieka ģenerālmajora Spasenko oficiālās atskaites pavisam tika nosūtīti 33 ešaloni ar 14173 ģimenēm, tas ir 41708 cilvēki, no kuriem 11135 bija vīrieši, 19535 sievietes un 11038 bērni. Tie ir tikai deportētie. Tiem klāt vēl vajadzēja pieskaitīt apcietinātos par "bandītu" atbalstīšanu un dzimtenes "nodevību" un to šinī datumā bija ļoti daudz, bet par tiem man nav oficiālu PSRS iestāžu ziņu.

Katram izsūtītajam nometinājuma vietā bija jāparaksta šāds jau iepriekš sagatavots dokuments:

"1949.gada aprīlī

Man, izsūtītajam latvietim (latvietei) ..., ir paziņots, ka es pēc PSRS augstāko varas orgānu rīkojuma esmu izsūtīts (-ta) uz Padomju Savienības attālajiem rajoniem uz mūžīgiem laikiem, bez tiesībām atgriezties iepriekšējā dzīves vietā. Man arī paziņots, ka man bez Iekšlietu ministrijas vietējo orgānu atļaujas nav tiesību no šejienes izbraukt vai kaut uz laiku mainīt dzīves un darba vietu. Es arī zinu, ka šī paraksta pārkāpšanas gadījumā mani saskaņā ar PSRS Augstākās Padomes prezidija 1948.gada 26.novembra lēmumu sauks pie atbildības un notiesās katorgas darbos uz 20 gadiem. Ar 1948.gada 28.novembra lēmumu es esmu iepazīstināts(-ta).

Paraksts"

Izsūtītajam bija jādod paraksts arī par to, ka viņš ir iepazīstināts ar PSRS Tautas komisāru Padomes 1945.gada 8.janvāra lēmumu Nr.35 "Par izsūtītā tiesisko stāvokli". Sākumā divas reizes, bet vēlāk vienu reizi mēnesī vajadzēja ierasties speckomendatūrā un parakstīties personiskajā lietā esošajā kontroles lapā.

Par aizvešanu un dzīvi tur es nevaru neko pateikt, jo pats biju 1945.gadā aizsūtīts uz Noriļskas lēģeriem, bet mans tēvs 1944.gada beigās Taisetas lēģerī notiesāts uz 20 gadiem. Dzimtenē viņš atkal pārnāca pēc 19 gadiem, tagad jau miris. Tēva sieva, mana pamāte, tika izsūtīta 1949.gada 25.martā no Skrīveriem. Kopā ar viņu izsūtīja arī viņas tēvu, māti un divus mazus bērniņus – manus pusbrāļus. Ceļā abi bērniņi mira, tāpat viņas tēvs. Nav zināms, kur viņi apglabāti, jo mirušos vienkārši izlika no vagona, vilcienam apstājoties – uzņemot ūdeni. Dzimtenē viņa atgriezās viena pati 1963.gadā.

Stopiņu pagastā no izsūtījuma atgriezušies un šeit dzīvo 54 mūsu draugi, kurus izveda 1949.gada 25.martā. Mēs viņus visus pazīstam godājam un cienam. Lūk viņu vārdi:

N.p.k.	Vārds,Uzvārds	Dzimuši nometinājumā	Nometinājuma vieta
1.	Albīna Balakleite		Omskas apg.
2.	Janīna Beinaroviča		Omskas apg.
3.	Romualds Beinarovičs		Tomskas apg.
4.	Uldis Bērziņš		Tomskas apg.
5.	Marija Bojāre		Tomskas apg.
6.	Bronislava Briška		Tomskas apg.
7.	Jānis Briška		Tomskas apg.
8.	Alda Brīze		Omskas apg.
9.	Alvīna Čibe		Omskas apg.
10.	Astrīda Činkure		Tomskas apg.
11.	Marta Dzērve		Amūras apg.
12.	Baiba Eglīte		Tomskas apg.
13.	Mirdza Eglīte		Tomskas apg.
14.	Millija Gaule	Dz. 1955.g.	
15.	Galina Grafa		Tomskas apg.
16.	Astrā Indrāne		Tomskas apg.
17.	Valentīna Jaunzeme	Dz. 1954.g.	Amūras apg.
18.	Raisa Karaļunas	Dz. 1955.g.	Tomskas apg.
19.	Rūta Karpeviča		Amūras apg.
20.	Inta Kokarēviča		Tomskas apg.
21.	Aina Kīkāne		Krasnojarskas

N.p.k.	Vārds,Uzvārds	Dzimuši nometinājumā	Nometinājuma vieta
22.	Ivars Kīkāns		Tomskas apg.
23.	Valda Laizāne		Omskas apg.
24.	Marta Lauberga		Omskas apg.
25.	Valdis Laubergs		Omskas apg.
26.	Viktorija Leonoviča		Omskas apg.
27.	Jāzeps Leonovičs		Omskas apg.
28.	Anda Lezdiņa	Dz.1957.g.	Amūras apg.
29.	Rita Lezdiņa		Amūras apg.
30.	Ivars Lipsbergs	Dz.1953.g.	Tomskas apg.
31.	Mirdza Lūse		Amūras apg.
32.	Gīta Lutkēvica		Tomskas apg.
33.	Anna Magiča		Irkutskas apg.
34.	Kārlis Manfelds	Dz.1949.g.	Omskas apg.
35.	Skaidrīte Mihaiļuka		Tomskas apg.
36.	Sarmīte Netlava		Tomskas apg.
37.	Mirdza Marija Opmane		Tomskas apg.
38.	Pēteris Ilgonis Ozoliņš		Tomskas apg.
39.	Ilga Pommere		Omskas apg.
40.	Māra Priedīte		Tomskas apg.
41.	Valentīna Siliņa	Dz.1954.g.	Irkutskas apg.
42.	Anna Sirmā		Tomskas apg.
43.	Ginta Sirsniņa	Dz.1956.g.	Irkutskas apg.
44.	Monika Skulte		Omskas apg.
45.	Augusts Students		Amūras apg.
46.	Valentīna Teko		Omskas apg.
47.	Marga Tropa		Tomskas apg.
48.	Aina Urhta	Dz.1954.g.	Omskas apg.
49.	Eduards Valters		Omskas apg.
50.	Ilga Višņevska	Dz.1952.g.	Omskas apg.
51.	Jānis Zāmuēlis		Tomskas apg.
52.	Igors Zariņš		Amūras apg.
53.	Māra Zebauere		Tomskas apg.
54.	Vilnis Zeltiņš		Tomskas apg.

Viņi ir mums līdzās. Daudzi stopiņieši nemaz nezina, ko šie cilvēki izcietuši. Nezina, cik ļoti ar visu savu sirdi viņi mīlēja un mīl savu Dzimteni Latviju. Un tikai par to viņiem bija jāizcieš šis fiziskās un garīgās mokas. Visa mūža iekrātais, ar savu darbu nopelnītais jāatstāj svešiem, pret latviešu tautu naida pilniem ienācējiem. Jāatstāj uz daudziem gadiem Dzimtene, pat nezinot, vai viņu vēl redzēs.

Šodien Latvija ir neatkarīga. Mēs, kas atgriezušies, esam brīvi, bet neviens mums nevar atdot tos gadus, kurus mēs izcietām tur vergojot. Nevar mainīt mūsu izkropļotos mūžus un samocītās dzīves, zaudēto veselību. Neviens nevar atlīdzināt arī materiāli zaudēto. Gribētos tikai, lai mēs visi mīlētu un sargātu pašu svētāko virs zemes – Dzimteni. Un lai nekad nevienam Latvijā nebūtu vēlreiz jāpieredz 1949.gada 25.marts!

Dzintars Brudzinskis

25.MARTS 1949. GADS.

Ar pavasara atnākšanu gaisā vējoja sliktas baumas, nojausmas. Cilvēki bija satraukti, nedroši. Neviens īsti nezināja, kas notiks un kuru no mums tas skars. Runāja, ka nevajagot naktīts palikt mājās, bet kur lai glābjas? Atbildes nebija. 24.marta vakarā Rīga bija tumša un tukša, tikai vēlīe gājēji steidzās ātrāk nokļūt mājās, drošībā. Kaut kur bija dzirdama mašīnu rūkoņa.

Mājās jau visi gulēja, tikai mēs ar māti vēl bijām nomodā. Zvans pie durvīm, daudzīšanās. Atvērt! Aiz durvīm stāvēja virsnieks un divi kareivji ar šautenēm. Visiem celties! Sēsties ap galdu, kur vietu jau bija ieņēmis KGB virsnieks. Kareivji ar šautenēm pie durvīm un guļamistabā. Tika nolasīts LPSR Iekšlietu ministrijas lēmums par mūsu ģimenes izsūtīšanu uz Padomju Savienības attāliem apgabaliem. Kā nacionālistu ģimenes locekļiem spriedums bija uz mūžīgiem laikiem, kurš nebija ne apstrīdams, ne pārsūdzams. Tā Padomju Savienība izrēķinājās ar sev nevēlamiem pilsoņiem. Cilvēks jutās apjucis un bezpalīdzīgs šīs varas priekšā.Tika pieteikts savākties aptuveni 2 stundu laikā. Nevarēja saprast, kas būtu svarīgākais, ko var paņemt līdzī somā vai sainī. Turpinājums 3.lpp

Turpinājums no 2.lpp.

Mums tā vācot šo to kopā, pa istabām līdzī staugāja viens no kareivjiem.

Viņš klusi teica manai mātei: "Nemiet visu silto- segas un spilvenus, jo tur būs auksts, kur jūs vedīs." Paņēmām arī kaut ko no pārtikas un kādu grāmatu. Paņēmām savu mantību un tikām izvesti uz ielas. Tā bija Blaumaņa iela, pretim mūsu mājai bija Krievu baznīca. Pie tās stāvēja smagā mašīna, mums lika iekāpt, ar mums abi kareivji, bet virsnieks kabīnē.

Sēžam kravas kastē un dzirdam daudz smago mašīnu rūkoņu, kuras virzās pa Brīvības ielu. Skatos, jau rīta blāzma gaišajās debesīs, tur zīmējas krusts. Likās, ka arī visai mūsu līdzšinējai dzīvei ir krusts pāri. Braucām pa Brīvības ielu un no blakus ielām mums pievienojās citas mašīnas- neesam vieni savā Golgātas ceļā. Ropažos mūs sagaidīja preču vagoni. Bijām gaidīti, durvis vaļ un pat vairākstāvu lāviņas ierīkotas. Cilvēki tika vesti un "iekrauti" vagonos, kamēr tie bija pilni, tad durvis ciet! Un tā vairāki ešaloni. Vagonā pamazām rosījās un iekārtojās daudzi cilvēki. Jauni, veci, sievietes, vīrieši, bērni. Bērni, pavisam maziņi, neko vēl nesaprot, un veci slimi cilvēki, kuri arī nesaprot, kādēļ viņi ir šajā vagonā un kas ir tas, ar ko viņi šo lielo valsti var apdraudēt?

Ja tagad kāds sākt zēloties par cilvēktiesību pārkāpumiem, man kamols stājas kaklā par cilvēku divkosību.

Mums, daudziem tūkstošiem, trimdā izsūtītiem, cietumos ieliktiem nebija nekādu cilvēktiesību.

Šo skumjo stāstu ir neskaitāmi daudz un katram tas ir savs, bet tomēr visiem kopīgs. Negribētos, lai tas vēl kādreiz būtu jāpārdzīvo mūsu bērniem un mazbērniem. Un gribētos teikt, cilvēki, esiet modri par savu valsti un brīvību!

✍ M.Lūse

"... RAKSTĪTS MAN PŪRA VĀKS, RAKSTĪTS PŪRA DIBENTIŅŠ, IR MANĀ PŪRIŅĀ DAUDZ RAKSTĪTU GABALIŅU."

Caur lietu, caur krusu, caur puteni, caur tumsā tinušos februāri atnāca draugi uz Juglas sanatorijas internātskolu un atnesa līdzī sirdsiltus vārdus un jaukas piemiņas lietišas.

No savām bērnu dienām, no savām mājām, daudz jauku rokdarbu, mīļu smaržu paņēma skolotājas Gita Kataja, Baiba Šmite, Aija Jēkabsons, Ieva Grandberga, Gunta Bruģētāja, Maša Priedīte, Olga Osipova, Gaļina Gerasimova, Agnese Pumpure, Ņina Grišina. Tur bija daļa no mūsu vecāku un vecvecāku jaunības un visa, kas ap viņiem virmoja.

Paldies par fotogrāfijām un fotoaparātiem, jaukajiem vecmāmiņas rokdarbiem Libeku ģimenei.

Mūs priecēja Ritas Ločmeles vecmāmiņas izšuvumi, Artas Bogdānovas vecmāmiņas tamborētā sega un cimdu pāris, Natālijas Mitrofanovas omītes izšūtā glezniņa, Sigitas Štales vecmāmiņas bagātais rokdarbu klāsts.

Laipe – tā bija nepārtraukta priecāšanās par sīkiem, jaukiem notikumiem un brīnišķīgajiem mūsu vecmāmiņu un māmiņu rokdarbiem.

To visu un vēl grāmatas, modes žurnālus, gludekļus, traukus, vērpjamo ratiņu, vējlukturus varēja redzēt izstādē "No vecmāmiņu pūra lādes". Ciemos bija atbraukusi kostīmu māksliniece Larisa Brauna. Māksliniece pavēra tērpu vēstures lappuses, demonstrējot līdzī atvestos teātra un Rīgas kinostudijas filmu varoņu kostīmus. Lomās iejutās vecāko klašu skolēni.

Aizritējusi projektu nedēļa mājsaimniecībā. Mēģinājām izzināt, kādus tērpus valkāja mūsu omītes, kad viņām bija 17? Kādas biezputras vārīja mūsu vecmāmiņas? Vērojām, kā apglezno šķītvjus mūsu topošie mājsaimnieki. Uzzinājām, kādu mūziku mīlēja klausīties mūsu omītes. Zēni veidoja Latvijas novadu karti izzāgējot no saplāksņa.

Tikai kopīgi saliekot to, kas katram caur gadsimtiem izauklēts, esam varējuši iepazīt mūsu vecmāmiņu laika darinājumus.

Mīļš paldies Ivaram Lipsbergam par palīdzību izstādes noformēšanā.

Paldies visiem dalībniekiem, kuri palīdzēja veidot izstādi

✍ Juglas sanatorijas internātskolas mājturības skolotāja A.Miķelsone

MANA MĀRAS DIENA ...

Šo dienu atceros ļoti labi.

1949. gada 25.marts bija saulains, visapkārt bija dzirdamas putnu balsis. Pavasaris bija sevi pieteicis pilnībā. Nācu no skolas, jo mācījos pirmajā klasē. Caurie zābaki laida garām ūdeni, kājas bija slapjas, taču tas nespēja nomākt labo garastāvokli. Bija taču Māras diena.

Tuvojoties mājām, pretīm nāca kaimiņiene un mudināja pasteigties, citādi visus aizvedīšot un es palikšot viena. Nekā nesapratu, kas un uz kuriem visus aizvedīs? Kāpēc?

Ieejot pagalmā, ieraudzīju pajūgu ar platām ragavām. Pa durvīm iekšā un ārā staigāja apbruģoti vīri. Mājinieki uztraukušies. Mamma, raudādama, krāmēja maisos mantas. Pamanīju, ka ieliek arī tautas tērpu, kas bija viņas kāzu tērps. Ar šo tautas tērpu Sibīrijā bija lielas nepatīksamas, visu laiku tas bija jāslēpj, jo esot fašistu nacionālais tērps. No argājām, pārvedām mājās kā lielāko dārgumu. Valkāju to vēl šo bal u dienu.

Svešie staigāja un visu laiku skaļā balsī komandēja: "Ātrāk, ātrāk, ātrāk!". Tad viņi uzprasīja, lai tos pabarot ar kārtīgu lauku speķi, kura mums tobriid vairs nebija. Arī maizīte izbeidzās. Mamma bija paguvusi izkurināt krāsni, kurā bija jālaiž jau uzrūgusi maizīte. Arī ruksi bija paredzēti kaut. Vēl vajadzēja aizstaigāt līdz kūtij, jo pasaulē bija jānāk jaunai dzīvībai- teliņam. To neļāva darīt. Visapkārt apjukums un izmisums.

Visu to redzot un saprotot, izjūtas bija neapaprakstāmas. Vissāpīgāk bija redzēt, kā braucot prom, tika nošauts pakaļ skrejošais suņuks-Duksis...

✍ Māra Priedīte

VIENA DIENA – 2.MARTS.

Tā bija diena, kad mēs kopīgi ar mūsu Bertu Gailīti atzīmējām viņas svētīgi nodzīvotos 85 gadus. Ne visiem ir bijusi šāda dabas dāvana doto, ar prasmīgu, sirds gudru dzīvi šais gados iemantot daudzu jo daudzu līdzcilvēku atzinību, cieņu un pateicību par kādreiz sniegtaiem trāpīgiem, patiesiem vārdiem dažādās dzīves situācijās. Tādēļ arī šī diena bija tik pat kā visa mūsu pagasta svētku diena.

Vārdi, kuros bija pateicības un turpmākās dzīves laba vēlējumi, izskanēja no rīta līdz dienas nokrēslai, sākot ar Pensionāru padomes priekšsēdētāja un Represēto biedrības priekšsēdētāja, pagasta priekšsēdētāja, tā vietnieka, pagasta Sociālās komisijas priekšsēdētāja, ārstes – mūsu ambulances vadītājas un daudziem apkārtne dzīvojošiem, gan no tālākām pagasta vietām atbraukušiem apsveicējiem, kas katrs ir saņēmis no jubilāres savā laikā to labo auru, ko viņa ir dāsnī dāvājusi. Kulminācijas sveiciens bija no Pensionāru dziedošā ansambļa ar diriģenti priekšgalā, kuras ar skaistām, skanīgām dziesmām sveica savu kādreizējo dziedātāju ar 20 gadu stāžu tā, ka mēs, kas vēl sēdējām pie mazmeitas sarūpētā svētku galda, bijām spiestas ar grūtībām aizturēt asaras, kuras kā pateicības izpausme lauzās uz āru. Tā bija skaista un svinīga diena, ko mēs atzīmējām daudzus gadus nodzīvojušai mūsu Bertai, jo viņa ir visu laiku bijusi tā, kas sauli sirdī glabā un kurai līdz ar viņu degt un spīdēt prieks.

✍ A.Kalve

PĀRSTEIGUMS.

Šajā steigas pilnajā laikā gribas pateikt mīļu paldies tiem jaukajiem cilvēkiem, kas neskatoties uz ikdienas darbiem un aizņemtību, tomēr atrod laiku arī tam, lai radītu prieku gan sev, gan apkārtējiem. Tā IJU KAMENĪTE, kas darbojas Ulbrokas vidusskolā, pagājušajā mēnesī sarīkoja zīmējumu konkursu, kurā varēja piedalīties ikviens skolēns. Šoreiz nosacījums bija tikai viens: zīmējumiem jābūt par kājiem. Konkursa rezultātus var novērtēt katrs, kas iegriežas Ulbrokas vidusskolas kafejnīcā. Skatoties uz šiem bērnu zīmējumiem pat visdrūmākajā sejā neviļus parādās smaids. Prieks gan kafejnīcas apmeklētājiem, gan darbiniekiem un, protams, arī pašiem māksliniekiem, jo raugi – arī viņa zīmētais kaķis ir šeit visiem apskatāms. Bet saldu un gardu pārsteigumu saņēma konkursa uzvarētāji, 1.-3.vietu ieguvēji.

1.vieta SVETA TIMOFEJEVA 5.b., INGA ŠEVČUKA 3.b,

2.vieta LĪVA VEINBERGA, KRISTĪNE PONTAGA, KITIJA LUKAŠEVIČA 4.b., KARĪNA SOSINA, JOLANTA OĻŠEVSKA 7.a, AGNESE JURJURE 8.b:

3.vieta ANDRIS ALIKS 8.b , ILZE PEIPIŅA 5.b

Turpināsim pilnveidot mūsu ikdienas dzīvi!

✍ J.Pumpurs

ZIŅO 910901

Aizvadītajā mēnesī notikumi raibu raibie. Pārliecinieties paši!

12.02.- Institūta ielā 32 N.Zavjalovs ar nazi apdraudēja kādu sievieti.

13.02.- dārzkopības kooperatīvā "Ābele" no kādas dārza mājiņas nozagts ledusskapis "Oka", dīvāns un krēsls

14.02.- No SSC attīrīšanas ierīču telpām nozagts kompresors.

T.Korkla, grādīgo dzērienu apreibrināta, sarīkoja skandālu pie sava bijušā civillīva Upeslejās.

15.02. - alkohola apreibrināts H.Ermišs demonstrēja savu pārākumu ģimenē.

19.02. - Sauriešos, 4.mājas 107. Dzīvokļa saimnieki (arī alkohola reibumā) atstāja bez uzraudzības savu suni, kurš uzbruka garāmgājējiem.

20.02. - Sauriešos dzīvoklī mirušu atrada pils. Ciuneli, bez vardarbības pazīmēm.

23.02. - Institūta ielā 30, Drivnieks, būdams alkohola reibumā, dzīvoklī nelaida savu miesīgo sievu.

25.02. - Pie Institūta ielas 19. nama a/m Audi 80 izsita stiklus un uzlauza durvis.

28.02. - Cekules 26.mājā izcēlās ugunsgrēks, kura rezultātā bojā gāja viens cilvēks.

Ar tikpat raibiem notikumiem iesākās marts.

02.03. - Peldu ielā 4 vannā noslīka 1925.g. dzimusi sieviete.

03.03. - Tuberkulozes slimnīcā "Jugla" Natālija Siņakova, būdama jautrā prātā, traucēja ne vien slimnīcas pacientiem, bet arī darbiniekiem.

Upeslejās pie mātes ciemajās jelgavnieks E.Rozavickies un dzērumā izraisīja skandālu.

04.03.- Dreiliņos A.Audzem kāds nodedzināja lapenīti.

05.03. - Institūta ielā 12 pilsonei I.no koplietošanas telpām nozaga 2 blūzes.

Daugavpiliētis P.Arťjomenko ciemajās pie savas pažiņas V.B. Institūta ielā 19. Abi lietoja alkoholu, līdz beidzot izcēlās kautiņš, kura rezultātā V.B. nogādāja slimnīcā ar galvas sasitumiem un galvas smadzeņu satricinājumu.

09.03. - I.R. sakoda J.Anspokam piederošs suns.

11.03. - rīdzinieci Ņinu Sičovu alkohols bija pagalam pievarējis un nolīcis guļus pie maksas automašīnas stāvvietas. Sieviete nogādāja Salaspils PN.

13.03. - Atstājot pirmsnāves vēstuli, no dzīves šķīrās 14 gadīgais Kristaps P..

15.03. - Par tirgošanos neatļautā vietā sodītas I.Mišuta un A.Kostīna - no abām iekasēta 5Ls soda nauda.

Tas šai reizei arī viss. Visu labu!

S. Lapiņa

SVEICAM JUBILĀRUS!

85-Bertu Gailīti	75-Jevgēņiju Smirnovu
Matildi Makužu	Vasiliju Tararaku
Austru Sveķi	Larisu Tereščenko
80-Līzi Freimani	Alekseju Troščenko
Milliju Gauli	Moniku Zepu
Tatjanu Suhanovu	70-Imantu Knoku
75- Gertu Dūmiņu	Mariju Rumpi
Viktoru Kibalčiču	Mildu Stivriņu
Dagmāru	Veru Vinogradovu
Korhonenu	Antoninu Žukovu
Vladislavu Putānu	

† IZSAKĀM LĪDZJŪTĪBU

EMĪLIJAS OZOLIŅAS, GENĀDIJA VASIĻJEVA, MARIJAS SEMJONOVAS, KRISTAPA PURIŅA, LIDIJAS BANES, BIRUTAS KRAŠEVSKAS, VERAS BIRZEMNIECES, ALOIZA CIUNEĻA, STEPANIDAS DZINTERES, MATRĀJONAS IRIŠINAS piederīgajiem.

✿ APSVEICAMI! ✿

ANTOŅINU ROMANOVU un ALEKSANDRU BEREZINU ar dēla DANIILA piedzimšanu.

VANDU un MĀRTIŅU APINĪŠUS ar meitas EVAS KRISTIĀNAS piedzimšanu.

LITU STABULNIECI un VIESTURU LUTKEVICU ar dēla VALTA EDVARDA piedzimšanu.

VIOLETU un IGORU KONDRATJEVUS ar dēla DENISA piedzimšanu

✿ Dzimtsarakstu nodaļas vadītāja A.VOLKOVA

IN F O R M Ā C I J A

<p>Visi būs gaidīti Lieldienu svinēšanā LĪGO PARKĀ. 4.aprīlī plkst. 14.00</p>	
<p>24. aprīlī plkst.9.00 Ulbrokā pie pagasta Padomes ēkas notiks LIELAIS JURĢU GADATIRGUS.</p> <p>Lūdzam pieteikties visus tirgoties gribētājus pa tālr.910518. Varbūt šajā tirgū kāds saimnieks varēs nolīgt sev strādnieku, bet kāds strādātgrībētājs atradīs darbu zemnieku saimniecībā. Arī darba meklētājus un darba devējus lūdzam pieteikties pa tālr. 910518, bet vakarā Ulbrokas klubā – Jurģu dienas balle.</p> <p>Sekojiēt afišām! <i>✿ Kluba vadītāja Vita Paulāne</i></p>	
<p>Ulbrokā, ambulancē pieņem NEIROLOGS Leonīds Višķers : pirmdienās, piektdienās 9.00-13.00, otrdienās 16.00-18.00. Vizītes cena Ls 2,00. Ārstē mugaras sāpes, galvassāpes, neirozes. Mob.tālr. 9508063</p>	
<p>DŪMVADU TĪRĪTĀJS Ivars Grūbe piedāvā savus pakalpojumus. Tālr. 7542017</p>	
<p>MAINA:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ 3 istabu dzīvokli Pļavniekos pret māju Stopiņu pagastā. Tālr. 7137280, Valija ➤ 3 istabu dzīvokli Balvos pret jebkuru apdzīvojamo platību Stopiņu pagastā. Tālr. 7137280 ➤ dzīvokli Zaķīšos pret 1 istabas dzīvokli Stopiņu pagastā. Tālr. 465604, Tracevskis. <p>PĒRK: 1 istabas dzīvokli Stopiņu pagastā. Tālr.910063</p>	
<p>PAGASTA IEDZĪVOTĀJI!</p> <p>Atgādinām, ka visi DARĪJUMA LĪGUMI ar pagasta teritorijā esošo nekustamo īpašumu reģistrējami 1 mēneša laikā Stopiņu pagasta Padomē.</p>	
<p>Zemes īpašnieki, lietotāji, nomnieki!</p> <p>ZEMES NODOKLIS par 1999.gada 1.pusgadu samaksājams līdz 15.maijam.</p> <p>Kases darba laiks: pirmdienās 11.00-13.00 un 14.00-19.00 ceturtdienās 9.00-13.00 un 14.00-18.00</p>	
<p><i>Iestāžu un uzņēmumu vadītāji, pagasta iedzīvotāji!</i></p> <p><i>Ja vēlaties ievietot pagasta avīzē savus sludinājumus, informāciju, tad materiāli iesniedzami Stopiņu pagasta Padomes priekšsēdētāja vietniekam J. Pumpuram.</i></p> <p><i>Tālr. 910063, 910518</i></p> <p><i>Par publicēto materiālu saturu atbild autori</i></p>	